

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

mm

0

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

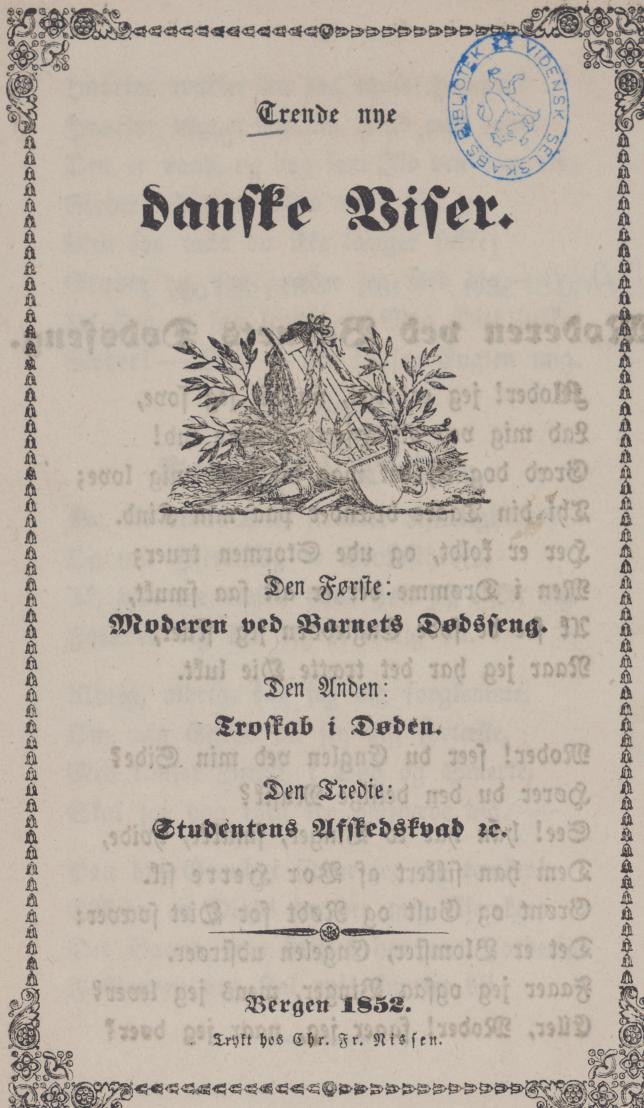
40

50

60

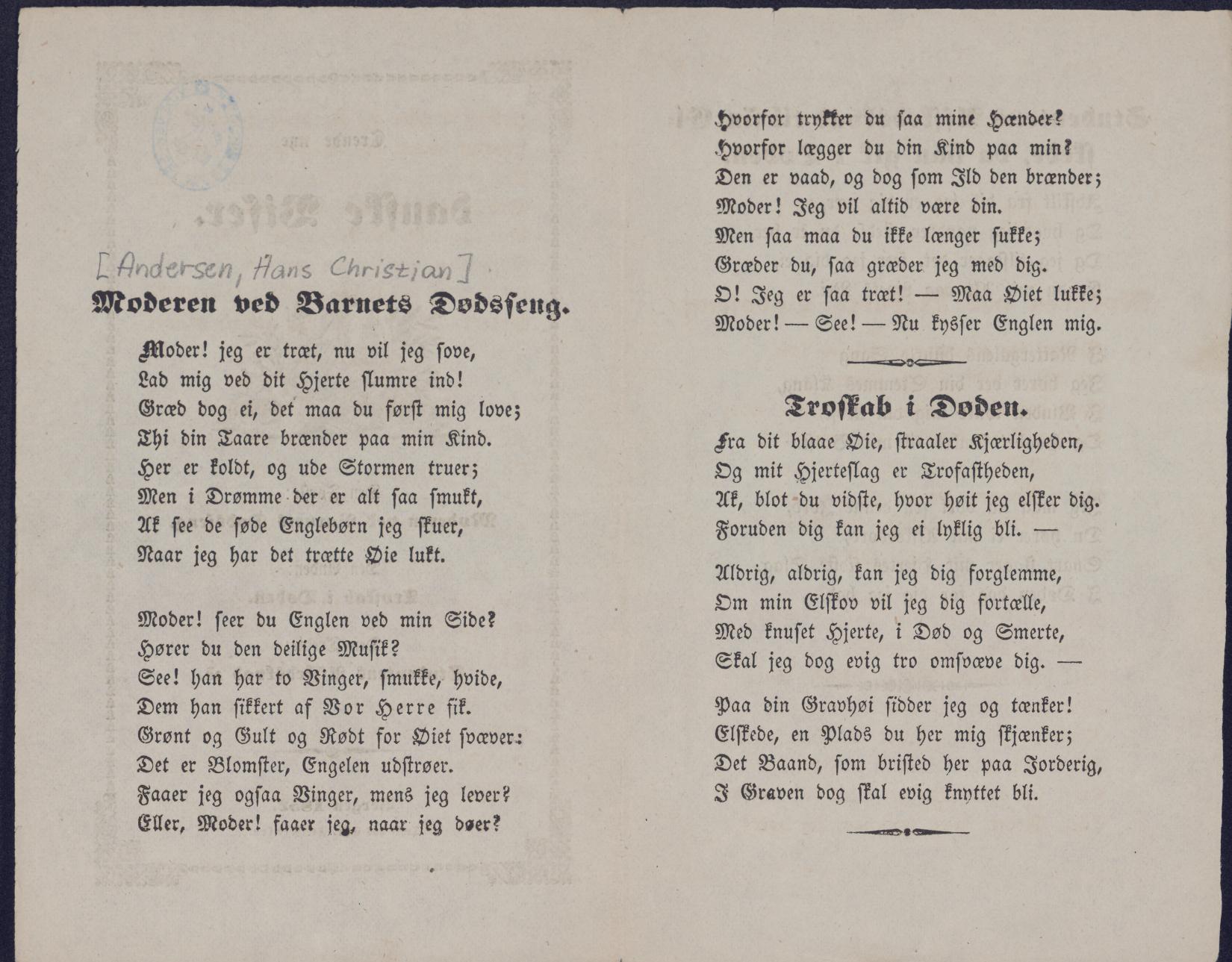
70

80

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0 mm

[Andersen, Hans Christian]
Moderen ved Barnets Dødseng.

Moder! jeg er træt, nu vil jeg sove,
Lad mig ved dit Hjerte slumre ind!
Græd dog ei, det maa du først mig love;
Thi din Taare brænder paa min Kind.
Her er koldt, ogude Stormen truer;
Men i Drømme der er alt saa smukt,
At see de føde Englebørn jeg skuer,
Naar jeg har det trætte Hie lukt.

Moder! seer du Englen ved min Side?
Hører du den deilige Musik?
See! han har to Vinger, smukke, hvide,
Dem han sikkert af Vor Herre fil.
Grønt og Gult og Rødt for Diet svæver:
Det er Blomster, Engelen udstrøer.
Faaer jeg ogsaa Vinger, mens jeg lever?
Eller, Moder! faaer jeg, naar jeg dør?

Hvorfor trykker du saa mine Hænder?
Hvorfor lægger du din Kind paa min?
Den er vaad, og dog som Ild den brænder;
Moder! Jeg vil altid være din.
Men saa maa du ikke længer sukke;
Græder du, saa græder jeg med dig.
O! Jeg er saa træt! — Maa Diet lukke;
Moder! — See! — Nu kysser Englen mig.

Trostak i Døden.

Fra dit blaae Hie, straaler Kjærligheden,
Og mit Hjerteslag er Trofastheden,
At, blot du vidste, hvor høit jeg elsker dig.
Foruden dig kan jeg ei lyklig bli. —

Aldrig, aldrig, kan jeg dig forglemme,
Om min Elskov vil jeg dig fortælle,
Med knuset Hjerte, i Død og Smerte,
Skal jeg dog evig tro omsvøeve dig. —

Paa din Gravhøi sidder jeg og tanker!
Elskede, en Plads du her mig skjænker;
Det Baand, som bristed her paa Forderig,
I Graven dog skal evig knyttet bli.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

100
90
80
70
60
50
40
30
20
10
0 mm

Studentens Afskedskvad til sin El- skede, da han gik i Døden.

Afskilt fra dig jeg er dig nær,
Og hvor jeg vandrer, stedse du er her,
Og jeg tilstaaer det, seer jeg dig ei,
Er du mit Alt paa Livets Vej.

I Nattergalens dunkle Sang
Jeg hører der din Stemmes Klang,
I Binden toner mig din Røst,
Og Haabet sækkes til mit Bryst.

Jeg maa nu bort fra denne Jord,
Du hører ei mit Afskedsord,
Snart slaaer mit Hjertes sidste Slag,
I Døden dog for dig jeg bad.